

Dosar Nr. 127/C/2005
Nr. unic 4316/89/2005

- contencios administrativ fiscal-

R O M Â N I A
TRIBUNALUL VASLUI
- **SENTINTA CIVILĂ Nr. 110/CA**
Şedinţă publică din 26 iunie 2006
PREŞEDINTE : GERGELY NICULINA
GREFIER: MINCIU MARIANA

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta **S.C. „Chimexpert” SRL Bârlad** cu sediul în localitatea Bârlad, str. Dr. Ioan Codrescu, nr. 15, județul Vaslui, în contradictoriu cu părâta **Directia Generală a Finantelor Publice Vaslui**, cu sediul în Vaslui, str. Ștefan cel Mare, nr. 56, județul Vaslui, având ca obiect contencios administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică se prezintă avocat Frățiman Carmen pentru reclamanta S.C., „Chimexpert” SRL- Bârlad, cu împuernicire avocațială aflată la dosar și consilier juridic Tizu Adrian pentru părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, cu delegație de reprezentare aflată la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei, de către grefierul de şedinţă, ocazie cu care se relevă instanței că procedura de citare legal îndeplinită.

S-au verificat actele și lucrările dosarului, după care;

Apărătorul reclamantei având cuvântul arată că nu mai are cereri noi de formular și acte de depus la dosar.

Reprezentantul părâtei având cuvântul arată că nu mai are cereri de formulat în cauza de față.

Instanța, având în vedere faptul că nu mai sunt alte acte de depus la dosar sau cereri de formulat, constată terminată cercetarea judecătorească și trece la dezbatere dând cuvântul la fond.

Apărătorul reclamantei având cuvântul la fond solicită anularea Deciziei nr. 35 din 21.11.2005, prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată de către societatea reclamantă și anularea Deciziei de impunere înregistrată sub nr. 4232 din 4. 10.2005, a raportului de inspecție fiscală din 4.10.2005, exonerarea de plata sumelor impuse (impozit pe profit, dobânzi impozit pe profit, penalități întârziere impozit pe profit, TVA) rambursarea taxei pe valoarea adăugată.

În urma controlului efectuat s-a reținut, în mod greșit, că acele cheltuieli înregistrate în baza anumitor facturi, enumerate în cuprinsul raportului de inspecție, nu sunt considerate deductibile de către organul fiscal care a efectuat inspecția invocându-se anumite texte de lege. Se pretinde că în cuprinsul facturilor nu s-a trecut numărul de contract și nu ar exista documente justificative, pentru a putea fi deductibile fiscal.

În mod eronat sunt reținute prev. Ordinului M.F. nr. 29/2003 privind aplicarea H.G. nr. 831/1997, pentru impozitul de profit și taxa pe valoare adăugată în condițiile în care regimul acestor obligații fiscale este reglementat de către disp. Legii nr. 571/2003.

De asemenea arată că în mod greșit se reține că nu s-au prezentat documente din care să rezulte natura serviciilor prestate precum și faptul că nu au făcut dovada că aceste servicii au fost efectiv prestate.

Pârâta omite să precizeze că facturile nu au fost emise de către reclamantă. Aceste facturi, pentru care aşa cum au arătat existat documente justificative , iar ele au fost înregistrate și cheltuielile deduse , au fost emise de către S.C. TCE 3 Brazi SRL - Neamț.

În mod corect societatea noastră a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de către S.C. TCE 3 Brazi SRL – Neamț și în mod greșit au fost obligați la plata sumei de 162.421 RON cu titlu de taxă pe valoare adăugată, considerând că în mod eronat s-au reținut prevederile Ordinului nr. 29/2003 privind aplicarea H.G. nr. 831/1997 și solicită aprobată rambursării taxei pe valoare adăugată.

Solicită admiterea contestației aşa cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată.

Reprezentantul pârâtei având cuvântul la fond solicită respingerea contestației și menținerea Raportului de inspecție fiscală, Decizia de impunere ambele cu nr. 4232/4.10.2005 și Decizia nr. 35/21.11.2005. Depune concluzii scrise.

Instanța, declară dezbatările închise, lăsând cauza în pronunțare, după care s-a trecut la deliberare conform art. 256 Cod pr. civilă, dându-se sentința de față.

T R I B U N A L U L

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față;

Prin cererea formulată pe calea contenciosului administrativ și înregistrată la această instanță la nr.127/C/2005 reclamanta SC "CHIMEXPERT" SRL Bârlad în contradictoriu cu Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui și Ministerul Finanțelor a solicitat ca prin hotărîrea ce se va pronunța să se dispună:

- suspendarea efectelor actelor administrative atacate până la soluționarea definitivă a contestației;
- anularea Deciziei nr.35 din 21.11.2005 prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată de către reclamantă;
- anularea Deciziei de impunere înregistrată sub nr.4232 din 4.10.2005, a raportului de inspecție fiscală din 4.10.2005, exonerarea de plata sumelor impuse (impozit pe profit, dobânzi, penaliți de întârziere, TVA).

În motivarea cererii reclamanta arată că în perioada iunie-octombrie 2005 s-a efectuat de către D.G.F.P.Vaslui o inspecție fiscală la societatea reclamantă având ca obiective verificarea modalității de calcul, declarare și plata impozitelor, taxelor și fondurilor speciale datorate bugetului de stat, a obligațiilor vizând asigurările sociale și la fondul de șomaj, asigurările de sănătate.

Obiectul principal de activitate a reclamantei, conform certificatului de înregistrare, îl reprezintă intermedierea în comerțul cu diverse produse, iar în activitatea reclamantei, pentru perioada verificată, principaliii furnizori au fost : Regia Națională a Pădurilor - Direcția Silvică Bacău, Direcția Silvică Neamț, S.C.TCE 3 Brazi SRL Piatra Neamț.

În urma controlului efectuat s-a reținut , în mod greșit, că acele cheltuieli înregistrate în baza anumitor facturi, enumerate în cuprinsul raportului de inspecție, fila 3, nu sunt considerate deductibile de către organul fiscal care a efectuat inspecția, invocându-se anumite texte de lege. Se pretinde că în cuprinsul facturilor nu s-a trecut numărul de contract și nu ar exista documente justificative, pentru a putea fi deductibile fiscal.

Aceste susțineri sunt neîntemeiate și în mod greșit se reține că nu s-au prezentat documente din care să rezulte natura serviciilor prestate precum și faptul că nu s-a făcut dovada că aceste servicii au fost efectiv prestate.

Arată că în timpul controlului a prezentat inspectorilor fiscale toate actele justificative ce se pretinde că nu ar exista:contracte de prestări servicii, anexe la facturi cu evidențierea activităților prestate, avize de însoțire a mărfurilor, scrisori de trăsură etc. care fac pe deplin dovada naturii serviciilor și a prestărilor efective.

Este adevărat că de regulă documentele justificative conțin anumite elemente indicate enunțativ de art.119 din Regulamentul pentru aplicarea Legii contabilității nr.82/1991 și că facturile fiscale cu regim special cuprind mai multe rubrici referitoare la furnizor, cumpărător, cantitatea și valoarea expediției precum și data acesteia. Dar toate aceste elemente au scopul de a atesta sub semnatura persoanelor care au întocmit, avizat și aprobat, după caz, documentele, respectiv că operațiunea a fost efectuată și nu duc la anularea facturilor.

De asemenea, aceste facturi nu au fost emise de reclamantă ci de SC”TCE 3 Brazi”SRL Neamț. În aceste condiții neajunsurile privind completarea documentației nu poate fi imputabilă reclamantei ci persoanei care a emis documentele.

Un alt aspect este și că în aceeași perioadă s-a efectuat un control încrucișat, fiind verificată și societatea SC”TCE 3 Brazi”SRL Neamț, cu care a emis facturile. În urma acestui control DGFP- Neamț a verificat acele facturi ce se au în vedere și de către DGFP- Vaslui și s-a constatat că au fost corect întocmite iar taxele și impozitele aferente au fost corect și integral achitate către stat. Cum este posibil ca două direcții din cadrul aceluiași minister să ajungă la două concluzii diferite ?

Este evident că toate facturile îndeplinesc condiția de document justificativ iar dispozițiile Legii 82/1991 nu conțin sanctiunea anulării facturilor fiscale și a operațiunilor ce le atestă, în lipsa unor mențiuni. Calitatea de document justificativ fiind dată de înregistrarea actelor în contabilitate.

Părâta D.G.F.P. - Vaslui a formulat întâmpinare solicitând respingerea cererii arătând în principal că în urma inspecției fiscale s-a constatat că au fost înregistrate în evidența fiscală a reclamantei un număr de 8 facturi care nu îndeplinesc condițiile de documente justificative potrivit legii, astfel că cheltuielile înregistrate în contabilitate nu sunt deductibile fiscal.

Concluziile raportului fiscal sunt justificate, în cauză aplicându-se prevederile legale în materie și anume: art.6 alin. 1 și 2 din Legea nr.82/1991, pct.2.3 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr.306/2002, art.1 alin.,2 din H.G.nr.831/1997 care se referă la utilizarea și completarea formularelor comune și condițiile în care acestea dobândesc calitatea de document justificativ.

Din actele și lucrările dosarului , tribunalul reține următoarele:

Părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice, urmare a cererii reclamantei de restituire a soldului negativ de T.V.A., a efectuat o inspecție fiscală la societatea reclamantă în perioada iunie 2005 – oct.2005 a cărui rezultat a fost înscris în Raportul de Inspecție Fiscală nr.4232 din 4.Io.2005.

Ca urmare a acestui control s-a stabilit că un număr de 8 facturi emise de SC”TCE 3 Brazi”SRL Piatra Neamț în perioada martie-septembrie 2004 și înregistrate în evidența contabilă a reclamantei nu îndeplinesc condițiile prev. de Ordinul nr. F 29/2003 privind aplicarea H.G.nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă, aşa încât nu pot fi considerate documente justificative, iar cheltuielile înregistrate de reclamantă în legătură cu aceste facturi nu sunt deductibil fiscal.

Astfel, s-a stabilit în sarcina reclamantei suplimentar, următoarele obligații fiscale:

- impozit pe profit - 213.711 lei
- dobânzi impozit pe profit - 51.441 lei
- penalități întârziere impozit profit – 14.515 lei

- T.V.A. – 162.421 lei
- Reclamanta a contestat aceste măsuri , dar prin Decizia nr.35 din 21.II.2005 i s-a respins de către D.G.F.P. Vaslui contestația pe aceleași motive reținute cu ocazia efectuării controlului fiscal.

În cauza de față care constă în plângerea împotriva deciziei amintite, reclamanta a depus facturile emise de S.C.”TCE 3 Brazi SRL Piatra Neamț”, contractele pe baza cărora s-au derulat relațiile comerciale dintre cele două societăți, avize de expediție pe baza cărora s-au întocmit aceste facturi, acte de transport și alte documente.

În cauză s-a efectuat și o expertiză contabilă de către expertul Nechita Eugen.

Din toată această documentație reiese că facturile în cauză cu decontul anexă au calitatea de document justificativ iar cheltuielile înregistrate de reclamantă sunt deductibile fiscal pe următoarele considerente:

S-a reținut de către organul fiscal că facturile nu au valoare de document justificativ deoarece nu s-a menționat în cadrul acestora numărul și data contractului , respectiv data comenzi, în cazul prestațiilor de serviciu ocazionale, care nu au la bază un contract, încalcându-se astfel art.3 alin.4 din Ordinul nr. F 29/2003.

Dar, în realitate, deși în facturi s-a menționat numai „c/val. prestări servicii conform contract” sau „prestări servicii” între cele două societăți există efectiv un contract cu nr.221 din 30 ianuarie 2004, care a fost prezentat la control și care a fost specificat în decontul anexă la factură, ceea ce suplineste condiția legală invocată.

Facturile emise de SC”TCE 3 Brazi”SRL Piatra Neamț sunt înscrise atât în evidența contabilă a emitentei cât și în evidența contabilă a reclamantei, ceea ce denotă că operațiunile comerciale cât și operațiunile contabile s-au derulat efectiv.

De altfel toate aspectele în legătură cu analiza documentelor justificative, a cheltuielilor înregistrate de reclamantă și urmările acestora au fost redate în raportul de expertiză contabilă care concluzionează în principal că înregistrările în contabilitate s-au făcut pe bază de acte care reprezintă documente justificative în sensul legilor în vigoare și cheltuielile înregistrate de reclamantă sunt deductibile, concluzii pe care tribunalul și le însușește, urmând a admite cererea formulată de reclamantă urmând a dispune anularea Deciziei nr.35/21.II.25 și a raportului de inspecție fiscale, întocmite de către părătă.

Pentru aceste motive

În numele legii

HOTĂRĂȘTE :

Admite cererea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC”CHIMEXPERT”S.R.L în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui.

- 6 -

Dispune anularea Deciziei nr.35 din 21.II.2005 emisă de pârâtă precum și a Deciziei de impunere înregistrată sub nr.4232 din 4.IO.2005 și a Raportului de inspecție fiscală din 4.IO.2005 cu privire la impozit pe profit, dobânzi impozit pe profit, penalități de întârziere impozit pe profit, TVA.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică , azi, 26 iunie 2006.

Președinte,

G.Nic.

Grefier,

M.M.

Red.G.Nic.
Dac.P.P.
Ex.4
7 sept.2006

ptu. com